

[Skovmand.]

statsministerens meddelelse om, at der nu nedsættes et udvalg til at fastlægge retningslinjer for udvidet offentlig annoncering i dagspressen, en støtteform, der vel især vil gavne de svage blade.

Samtidig må jeg anerkende den positive indstilling, statsministeren har vist over for tanken om at støtte blade, der kommer i likviditetskriser, men som under normale forhold kan klare sig uden statsstøtte. De blade, jeg tænker på i denne forbindelse, er først og fremmest Information og Kristeligt Dagblad. Det kan man naturligvis ikke skrive hverken i loven eller i betænkningen, men jeg håber, det vil lykkes statsministeren at finde frem til retningslinjer, der vil sætte ham i stand til i givet fald at forhindre, at et af de to blade skulle gå ind, inden en mere endelig ordning er indført.

I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på de bemærkninger, der er gjort af udvalget, om, at de aviser, der skal have støtte, skal udnytte de allerede foreliggende muligheder for produktivitetsforøgelse, herunder personalereduktion. Det er indlysende, at aviser har sværere end andre virksomheder ved at rationalisere. Aviserne er sårbare. De skal komme på gaden med det samme, hvis de skal kunne sælges, de kan ikke som andre virksomheder sætte produktionen i vejret på et senere tidspunkt. Derfor vil de ofte for husfredens skyld undlade at foretage nødvendige rationaliseringer. Hvis man følger bemærkningerne, skulle det være muligt på dette punkt at give aviserne en støtte, der måske vil være mere værd end de direkte beløb, der kan blive tale om.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Statsministeren (Hilmar Bavnsgaard): Jeg vil gerne for det første takke udvalget for det arbejde, der er udført, og dernæst sige til hr. Skovmand, at det er rigtigt, at jeg vil stræbe efter at finde veje for at kunne klare overgangsproblemer for særligt

stillede dagblade som nævnt af hr. Skovmand. Vanskeligt er det, måske ikke muligt, men den positive vilje vil jeg gerne bekræfte her fra folketingets talerstol.

Og så vil jeg gerne sige yderligere i anledning af betragtningerne, som er fremført både i udvalgsbetænkningen og af hr. Skovmand her vedrørende konsulenttjenesten, at det jo forholder sig sådan, at finansieringsinstituttets vedtægter skal godkendes af statsministeren, og at der dermed i vedtægterne kan sikres optaget bestemmelser med sigte på, at instituttets støttevirksomhed efter omstændighederne kan gøres betinget af, at de tilvejebragte muligheder for produktivitetsforøgelse faktisk bliver udnyttet.

Samtidig vil jeg gerne efter drøftelse med handelsministeren oplyse, at der er mulighed for, at pressen ud over støtten fra denne lovgivning i særlige tilfælde kan opnå støtte til konsulentbistand i henhold til lov nr. 207 af 16. juni 1962 om teknologiske institutter og konsulentvirksomhed, hvorefter der er mulighed for at yde statstilskud på indtil 50 pct. til dækning af udgifter, som afholdes af institutioner inden for industri, håndværk og handel m. v. til effektivitetsfremmende konsulentvirksomhed. Skulle man ønske at oprette en sådan konsulenttjeneste, er der altså herigennem mulighed for det for dagspressen.

Og så vil jeg gerne til sidst sige, at det udvalg, som jeg over for folketingsudvalget har givet tilsagn om at ville nedsætte, har jeg allerede taget initiativet til at nedsætte. Kontorchef Ole Hansen i statsministeriet er blevet anmodet om at være formand, og der er tilskrevet de forskellige ministerier, amtskommunale og kommunale myndigheder og repræsentanter for dagblade, for journalistforbund og reklamebureauer osv. Dette udvalg er der således allerede taget initiativ til, for at det også i overensstemmelse med aftalen med folketingsudvalget kan blive et hurtigt arbejdende udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.